

[Honoré]

Kristeligt folkeparti kunne have stemt for CDs dagsordensforslag, hvis det var kommet til afstemning. Vi synes, det er et rimeligt velafbalanceret dagsordensforslag, og vi beklager, at regeringen ikke har villet tage stilling til det, men har fremsat et af disse afværgedagsordensforslag, som den har for skik. Selv om vi ikke er egentlig uenige med statsministerens redegørelse – vi finder den ganske vist en lille smule svag – så vil vi for at tilkendegive vores uenighed med hensyn til denne metode evigt og altid at stille afværgedagsordener undlade at stemme vedrørende regeringens dagsordensforslag.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Melchior har påstået – eller i hvert fald har man fra de talere, der har haft ordet fra centrum-demokraternes side påstået – at der var afgørende forskel på det, som fru Birte Weiss har sagt, og det, som jeg har sagt. Vi har efterlyst, hvori forskellen bestod, indtil flere gange. Vi har ikke fået at vide, hvori den bestod. Sidste gang var det vist, fordi man ikke havde tid. Jeg tror ikke, man får tid til at påvise den forskel, der påstås at være imellem fru Birte Weiss' og min opfattelse af tingene i den konkrete situation og i de redegørelser, vi er kommet med.

Hr. Melchior var inde på spørgsmålet om dagsordener. Jeg vil gerne for en ordens skyld understrege, at jeg naturligvis ikke et øjeblik ønsker at angribe selve den institution, at man har ret til at fremsætte dagsordensforslag for at give sin mening til kende igennem folketingsvedtagelser af den ene eller den anden art. Det er rimeligt. Men man må nok have lov at sige, at dagsordenssystemet er et system, der skal bruges, men ikke nødvendigvis misbruges.

Der har også været talt om tabte arbejdsdage på arbejdsmarkedet. Jeg synes, vi skal være meget forsigtige med, at vi ikke taber arbejdsdage i en anden betydning; jeg overlader naturligvis til medlemmerne, herunder også til hr. Melchior, at vurdere, hvad det er jeg tænker på.

Hr. Glensgård var af den opfattelse, at befolkningen og lønmodtagerne på arbejdspladserne var trætte af de ulovlige strejker. Ja men det kan jo være, det er derfor, der rent faktisk ikke er så forfærdelig mange ulovlige eller overenskomststridige strejker;

det kan jo være, netop den politik, også i forhold til arbejdsmarkedet, der med stor besværlighed føres i dette land både af de faglige organisationer og altså også af regeringen i den konkrete situation, ligesom får løst op for nogle vanskelige situationer, der ellers næsten var oplagte til at blive konfliktstof, enten på lovlig vis eller med mere omfattende overenskomststridige strejker.

Jeg vil gerne tage det op, som hr. Glensgård var inde på – med udgangspunkt i en misfortolkning af det, som hr. Erhard Jakobsen sagde – nemlig »gadedrengepolitik«. Det er for mig fantastisk at høre hr. Glensgård tage moralsk afstand fra gadedrengepolitik. At netop hr. Glensgård skulle sige det. Jeg har læst, hvad der er sagt ved de forskellige majtaler. Jeg forstår, at også fremskridtspartiet nu holder majmøder og holder majtaler, og jeg har selvfølgelig hørt, hvad hr. Poulsgaard har sagt om et vist blad, der hedder Danske Tidende, og om hr. Glistrups nære tilknytning og intense samarbejde med dette blad. Dette gadedrengeblad, der fører en gadedrengepolitik, som egentlig ikke engang kan nøjes med at blive betegnet som gadedrengepolitik, men som i virkeligheden er noget, der er langt frygteligere og langt farligere for dansk demokrati. Hr. Poulsgaard forstår det, men jeg tror ikke, at hr. Glensgård forstår det, og jeg tror heller ikke, hr. Glistrup forstår det.

Hr. Palle Simonsen sagde, at den dagsorden, der var lagt frem fra centrum-demokraterne, bare var en dagsorden, der gik ud på – og jeg håber, jeg citerer rigtigt – at lovene skal overholdes. Ja men hvis det bare var det, det drejede sig om, så behøver man da ikke at understrege det fra det danske folketings side, for selvfølgelig skal lovene overholdes.

Til slut vil jeg sige i forbindelse med den dagsorden, som er lagt frem af socialdemokratiet og venstre, og som altså giver udtryk for, at man tager min redegørelse til efterretning, at det er vel en ganske saglig ting at gøre, når man ved, at der i den redegørelse, jeg er kommet med, er givet en ret grundig belysning af det problem, som er til debat i dag. Der er i denne redegørelse ikke nogen tvivl om, hvad der er regeringens holdning til situationen på arbejdsmarkedet og til, hvorledes man bør, jeg havde nær sagt opføre sig på arbejdsmarkedet. Det er der ingen tvivl